

GYULAFEHÉRVÁRI HIRLAP

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt, fél évre 2 frt, negyed évre 1 frt. Egyes számára 10 kr

Megjelenik minden héten egyszer: Csütörtökön.

Felelős szerkesztő és lapfőigazgató:

ISSEKUTZ JÁNOS.

Kiadó: Papp György, Gyulafehérvár

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Püsp. Lyc. nyomda

Gyulafehérvárt.

Hirdetések díjszabály szerint.

Gyulafehérvár, 1900. jan. 25.

A politikai élet egészen csendes, azt mondhatjuk lassu tespedés állott be a közügyek terén.

Széll Kálmán politikája iránti lelkesedés lassankint eltűnik, a rendszerváltozásba vetett remények oszladoznak, s lassankint arra a tudatra és meggyőződésre jut a közvélemény, hogy minden a régi rendszerben marad.

Ez a tudat jogosultnak is látszik, mert a korrupciós rendszer oszlopai, a Bánffy főispánjai ma is uralkodnak s a kormányban sem állott be más változás, mint annak élére Bánffy helyébe lépett Széll Kálmán, eltelve a legjobb indulattal s becsületes szándékkal, de mindig csak a szándéknál maradt.

A ki vizsgálja azt a belső harcot, mely egész csendben, de annál elkeseredettebben foly a kulisszák mögött, a kormánypárton épp úgy, mint az ellenzéken: nagyon szomorú és sivár képet lát maga előtt. A régi rendszer hívei, különösen azok, kiket Bánffy a parlamentbe behozott, s a kiknek a mandátum ma az összes vagyonuk és mindennapi kenyerük: kétségbe esve néznek az új választás elé, s keresik a vezért, a ki ezt nekik jövőben is biztosítja.

Hozzájuk csatlakoznak azok, a kik a mandátumot pénzen vették, ezen szerezték egyéb jól jövedelmező politikai üzleteik mellé a sokféle udvari tanácsosi és egyéb méltóságokat szintén — habár csendben meghúzódva lesik az alkalmat, a midőn a régi rendszert megmenthetik.

Széll Kálmántól előbb megijedtek, de a ki-

től úgy látszik ma már nem félnek. Volt elég idejük, hogy a helyzetet, mely a miniszterelnökre mindig nehezebb és rosszabb lett, még rosszabbá tegyék, s e rendszer sötét lelkű fővezére a háttérben nem mulaszt el egy alkalmat sem, hogy minél több oly aknát rakjon az új kormányelnök alá, melynek vezetését Bécsben lehet meggyújtani, hogy annak felrobbantásával újra a hatalmat megragadja.

Csalódik, a ki azt hiszi, hogy Tisza Kálmán rendszere a törvény, jog és igazság pusztá jelszavával elbukik.

Ha Bánffy bukásával az ő főispánjainak elküldésével egy gyorsan keresztülvitt tisztességes választással a nemzetet hívták volna fel bírónak, hogy annak a közvéleménye mondjon ítéletet: ma már csak a rossz hírek maradt volna, de az ország ügyeit tisztességes parlament intézné, mely szembe tud állani az osztrák túlkövetelésekkel, s a miniszterelnök állása alulról megdönthetlenné s felülről is számolnak az új tényezőkkel.

Ezt elmulasztotta Széll Kálmán s ezzel lábait alul elveszítette a biztos talajt. Bécsben tehetetlen, a nagy katonai követelések s a kvóta felemelések ellen szemben állani képtelen, mert a legkisebb ellentállásra is nyomban ott áll a régi rendszer vezére, melynek vezérkara a delegációban szorosabbra fűzte katonákkal azt a belső viszonyt, mely ápolása és dédelgetésében rejlett a hatalom birlalásának kulcsa s e vezérkarral azt az aknát akkor robbantatja fel a főmester, a mikor a legalkalmasabbnak tartja.

Széll Kálmán előtt most már ott fent a fuss vagy fizess! elvet alkalmazzák.

Ez a klikk hitette el, hogy a Bánffy-főispánok a megbonthatatlan szabadelvű párt oszlopai, ezért a régi főispánok elmozdíthatlanok. Hallottuk mindig, hogy Horánszky s Apponyi miniszterek lesznek s részt vesznek az epuráció munkájában, de úgy látszik, a régi rendszer rossz szellemének hatalma és befolyása nagyobb lesz, mint Széll Kálmáné, kinek eddigi eljárását, ha meg is tudjuk érteni, ha meg is kötik a kezét az osztrák zilált viszonyok, a melyek a kényszer helyzetet teremtették, melyből szabadulni eddig nem tudott, de mégis hogy ide jutott, önmaga az oka, mert bármilyen taktikai szempontok vezették is, kellő erélylyel és gyors intézkedéssel és több bátorsággal rég kivághatta volna magát, megszabadította volna az országot is abból a kényszerhelyzetből, melyet az osztrákok most olyannyira kihasználnak ellenünk s a melynek árát a felemelt kvótában és a felemelendő civilista, tisztifizetések, hadilétszám árában nemzetünkkel akarják megfizettetni akkor, a midőn az adófizetés s s az adóprés néhány megyében ma már csődött mondott.

De ne higgye senki, hogy fent vezetik oly ügyesen e máig se bukott rendszer vezérei a harcot, sokkal több óvatossággal s a legügyesebb taktikával megindították azt alant is. Volt rá idejük megszöni azt a hálót, a melylyel a választókerületeket megfogják.

M. A.

T Á R C S A

Jeszenák házassága.

Jeszenák három évig nyomorgott itt fenn Pesten, tanított krajzleroslányokat és hentesgyerekeket, francia nyelvet, matematikát meg egyéb tudományokat vert a vastag fejekbe, szóval törte magát, vesződött mint sok más kollégája, hogy megtudjon élni egyetemi tanulmányai mellett. A krajzleroslányok nem hoztak rossz osztályzatokat biza, a hentesfiúk sem buktak meg — hát csak megélt valahogyan Jeszenák.

A második évben alapvizsgát is akart tenni a mint illik; a dolog nem sikerült. Elbuktatták szegény Jeszenákot. Hiába — az ostoba gyerekekkel eltöltött idő hiányzott neki és akármily szorgalmasan bujta is éjjelenként a könyveket, a tanárok mégsem eresztették át a vizsgán. Hát elbukott.

Pedig ő nagyon röstelte a dolgot. Különösen Terecsi előtt. Terecsi annak a füszerkereskedőnek lánya volt, kinél Jeszenák ebédért tanított egy fiút. Ebbe a Terecsibe szeretett bele Jeszenák. De mindjárt a mint meglátta. Még első éves filozopter korában jött oda először és mikor az első ebédnél Terecsi feléje nyújtotta a kenyeres kosárkát, Jeszenák ránézett és valami ostoba érzés az arcába kergette a vért. És az a kenyér oly felségesen ízlett neki. Aztán, mikor nap-nap után látta a lányt, ebédközben mindig szemben állt vele, Jeszenák szíve kijött a rendes taktusából és lassankint egész más nótára kezdte verni az ütemeket. És a milyen egyszerű volt a nóta, az a buta, szív világért sem hagyta abba, csak verte, verte szüntelenül, hogy: „Szeretem, szeretem, szeretem!”

Furesa muzsika ez nagyon. Es a mi még furesabb volt benne, az az volt, hogy a leány meghallotta és meg-

értette. Akkor aztán ő is kezdett pirulni mikor Jeszenák ránézett az ő szomorú szemeivel. Addig-addig pirult, míg egy napon, a mikor a fiú véletlenül találkozott vele az utcán és hazakísérte, megértették egymást. Mikor a lakásba jöttek, senki sem volt otthon, beszélgettek egy kicsit és — tudom is én hogyan — arra jutottak ki, hogy ők szeretik egymást és egymáséi lesznek.

Aztán jött az a szerencsétlen vizsga, a mi egy év vesztését jelentett. Jeszenáknak tehát egy évvel tovább kell az egyetemre járnia, egy évvel később készülni el, egy évvel később lesz tanár és egyévvél később veheti csak el Terecsit. Terecsi sirt, Jeszenák pedig azt sem tudta, mit csináljon. Haragudjék-e a tanárookra, mert elbuktatták, dühösködjék-e magamagán, hogy nem készült el jobban, vagy szidja-e a sorsot, mely nem engedte meg neki, hogy eléggé ráérjen tanulmányaival foglalkozni.

Valahogyan csak megvigasztalta a leányt. Különösen mikor a sorozásnál katonai szolgálatra alkalmatlannak mondták, szörnyen megötrült ennek.

— Látod, édesem, visszanyertem az esztendőt. Nem kell egy évig bakaruhában járnom, helyre van pótolva a hiba.

Aztán készült szorgalmasan. Még többet tanult, még többet éjszakázott, még jobban megfeszítette minden erejét. Nem csoda, ha a vizsga előtt egy hónappal ágyba döntötte a folytonos munka. Az orvosok idegtuleröltetést konstataáltak rajta, kórházba vitétték és nagyon veszedelmesnek mondták a bajt.

Terecsit akkoriban szintén orvoshoz vitte az anyja, a leánynak mindig piros volt a szeme. Az orvos megvizsgálta, szemtükörrel nézte, aztán megcsóválta fejét és azt mondta, hogy nincsen semmi baj, csak ne erőltesse a leány a szemét. Pedig ha az anyja csak egyszer megnézte volna azt a párnát, melyen a Terecsi feje éjjel pihent, sokkal hamarabb rájött volna a szemek pirosságának okára. Nedves volt az a párna minden

reggel a könnyektől, miket a szegény leány éjjelenként bullatott Jeszenákért, a ki veszedelmes betegen fekszik kint a kórházban.

Jeszenák pedig tudta, ekkor meg ekkor kell vizsgáznia. Es meg akart gyógyulni. Oly erősen akart, hogy a vizsga előtt három nappal elbocsáthatták a kórházból. Meggyógyította az akarát.

Sovány volt a fiú nagyon, a szeme beesett, arca sápadt egész teste gyöngye; de ő elment a vizsgára és ezuttal sikerült is neki. Talán megesett a morózus bizottsági elnök szíve a szegény Jeszenákon, a tanárok is kevésbé erőltették meg kérdéseikkel — szóval, Jeszenák jó sikerrel tette le a vizsgát.

Volt öröm! Terecsinek dehogy is volt többé piros szeme. Neki is, Jeszenáknak is ragyogott arca a jókedvtől, mondhatnám boldogságtól. Mert hogy már most csak két évig kell csupán várniok egymásra, az bizonyos. Hét év múlva Jeszenák leteszi második vizsgáját, tanári állást kap és elveszi Terecsit. Szegények lesznek, de boldogok.

De nem így történt.

Egy pár héttel vizsgája után Jeszenák egy nevelőintézettől kapott ajánlatot tanárságra. Mohón kapott utána és elfogadta. Másból is jutott hasonló foglalkozáshoz, jó sorba jutott. Nemsokára a szegény, szürke Jeszenákból jól öltözködő, elegáns fiatalember lett. Szinte kezdte már sokalni; hogy mindennap a füszeresekhez menjen ebédre, ebéd után pedig az ostoba gyerekekkel vesződjék. Talán Terecsit is megunt már kissé. A társaság révén, melybe jutott, másból is látott leányokat és Jeszenák azt vette észre, hogy van Terecsinél még szebb, még finomabb, műveltebb lelkű leány.

Csak hogy Terecsi egy napon azt mondta neki, hogy neki minél hamarabb kell férjhez mennie, okvetlen szükség van rá. —

Jeszenák bámult. — Hogy ez nem jutott eszébe! —

Szűk esztendő.

Arra nézve, hogy a régi jó időkben sem volt mindig fenéig a tejföl, hanem a jó esztendőket sokszor Isten csapása váltotta föl; közöljük a Term. Tudományi Közlöny nyomán a következő érdekes följegyzéseket:

Ebben az esztendőben (in anno Domini 1585) mind Erdélyben és több sok országokban, sőt az egész világban oly rettenetes nagy aszályság vala. kit annakelőtte soha sem históriában nem olvastunk, sem emberi emlékezet nem említette; az ki miatt igen nagy drágaság lön Erdélyben s Magyarországbán, annál inkább, hogy egy maros köble buza felment vala hat forintra — főképpen Kolozsvárat — ezen 1585. és 1586. esztendőben; de ismét nagy hirtelenséggel, ugyanezen 1586-ik esztendőben szinte pünköszt nap tájában nagy hirtelenséggel úgy megolcsódék, hogy három forintra leszálla az ára; aztán aratásig két forintra; azután sokáig úgy járt a buza; mert az előtt oly igen nagy olcsóság vala Erdélyben, hogy az elegy búzát egy vékával az vásárhelyi piacon megvehették három pénzen; az ki igen tiszta buza volt, megvehették egy vékával öt pénzen.

Ugyanezen 1586. esztendőben igen nagy mirigy dőghalál lön Erdélyben.

Oly nagy drágaság lön az országban (Anno 1603), hogy a városokon kívül majd negyed része ébel meghala az szegény Erdély országa' népének; az az, hogy aratás előtt Kolozsvárat egy kolozsvári köből búzát adtak negyven magyar forinton; Vásárhelyt is egy maros köble buza sokáig jártában eljárt huszon hat magyar forinton; az mely drágaságban — főképpen az falukon — igen kedvesen kapták — csak kaphatták — az ebet, macskát megenni; sőt az mi szörnyebb dolog: az anyja az gyermekét, az gyermek az anyját, hogy egymás mellett megholtak, az mellyik előbb megtalált halni, az ki élön megmaradt, az holtat megette. Felakasztott embert levágták és megették. Eyed' táján egy oláh egy menyecskét ellopott 's felmészárolta; maga is azzal élt 's másoknak adta pénzen, kiért azután az mézsárost is törvény szerént megölték. Az tölgy-makból sült kenyér kedves, kiben én magam is ettem. Ilyen rettenetes csapása forga az szent Istennek Erdélyben.

1612. Esztendőben az melly iszonyu sokaságu sáska Erdélybe jött vala az előtt három esztendővel, ebben az esztendőben fogya ki ez országból, egy versen az melly sáska noha igen felette sok károkat teszen vala az országban, de mégis az Ur Isten olly igen nagy bővséget adott vala Erdélyben, hogy az 1609. és 1610. 1611-ik esztendőben az vásárhelyi piacon az buzának az szépit megvehették nyolcz pénzen 's alább is.

1748-ikban a legszebb Tiszta Buzának köble 16

Aznap egy rózsaszín levélkét talált otthon az írőasztalán. Megnézte az írást és felbontatlanul a kályha tűzébe dobta. Aztán pedig kiszólt a cselédnek, hogy kefélje ki a fekete ruháját.

Mikor másnap delelőt a fűszerkereskedőnél azzal állított be, hogy a Terecsi kezét kéri, az ember, kinek fogalma sem volt a történetekről, összecsapta a kezét.

— Ön nőstílni akar? Hiszen még nagyon fiatal ahoz. Es még nincs készen tanulmányaival. Végezzen előbb, uram, hiszen Terecsi is csak gyerek még, alig 17 éves — és szereti-e vajjon Önt?

— Igen, igen papa, szeretem! kiáltott Terecsi, a másik szobából berobanva.

— Hát jó, ha szeretitek egymást, megengedem, hogy jegyesek legyetek, míg Jeszenák úr végez. Semmi kifogásom sem lesz aztán.

Terecsi elszorodott, aztán sirva, zokogva borult az apja vállára. Az anyja is bejött.

— Edes anyám, susogta előtte térdrehullva a leány, nekem férjhez kell mennem — — —! Bocssás meg, mert vétkeztem . . .

A fűszeres piros lett dühében.

— Ah! Ugy vagyunk! Ön visszaélt a bizalommal, — Ön — — ah!

Jeszenák mentegőzöi szeretett volna, de a vér arczába szállt, elpirult és lehajtotta fejét.

— Itt van, uram! Vigye! A leány az Öné. De jegyezze meg, hogy hozományra ne várjon részemről. Egy krajczárt sem adok.

Egy héttel később Jeszenák házasember volt. Es azt hitte, hogy boldog. Az egyetemi kollegák pedig fejüket csóválták és sajnálkozva mondták:

— Szegény Jeszenák.

Azt hiszem, nekik volt igazuk.

Ma, tíz évvel ama eset után, Jeszenák még mindig „helyettes tanár.” Egyszer ebben, egyszer abban a vidéki városban van állása, nyomorultul tengődik, csak épen hogy a családja, négy sovány gyöngye leánygyermek és az idő előtt a fátadalmakban megöregedett asszony, meg tudjon élni.

A szegénység átka.

Majoros Emil.

garas volt; egy nagy zsák alma 4—5 garas; egy polturán 5—6 ice bort is adtak. Így ment ez 1753-ik esztendőig. Akkor a' fagyatlan földre a' hó leesvén, az őszi vetés alatta mind kiveszett, és a száraz tavasz miatt se széna, se tavaszi vetés nem termett. Ez az egy esztendő annyira hasra ejtette az Ország népét, hogy 1754-ikben tavasszal 20 frton sem lehetett kapni 1 véka Búzát; köles-kenyérrel élt majd az egész Ország, a' Marha pedig egész télen által az erdőkben fa-levelekkel, és a fákrol levagdata gyenge ágakkal tengődött, 's mivel ezt soknak gyomra meg nem emészthette, rakásra dőltek.

1778-ikban Hold Mező-Vásárhelyen ősszel a legszebb tiszta Buzának köble 15 garas volt, 1779-ikben a száraz fagyos tél következtén, és erre száraz nyár mindjárt 1780-ikban a tavasszal én n majd elveszett a' nép; mert felénél többnek egy szem gabonája sem volt.

1783-ikban mindenütt az Országban meglehetett a' tiszta Buzának köblét három máriáson venni; a' Bornak akóját 20 krajcáron. De 1785-ikben a' hideg nyár és Szt.-Mihály nap táján fagyás következtén, olly szükség lett, hogy Mármarosban ma is emlegetik. 1788-ikban pedig szárazság lévén, olly szükség lett, hogy Szegeden 20 forinton sem lehetett megvenni a' gabonának mérejét. 1789-ikben a' hó alatt kiveszett a vetés, 1790-dikben száraz tél és nyár lévén, úgy felment a Buza ára, a' mi addig hallatlan dolog volt, hogy rendszerént 9—10 forinton Ezüstben elkeltt, a mi most Papirosban 25 forintot tenne.

1791, 1792, 1793 bő esztendők voltak, úgy hogy a' legszebb tiszta Buzának köblét meglehetett venni 45 krajcáron; de 1794-ikben száraz tél és száraz nyár lévén, annyira elfelejtette az Ország népével a három bő esztendőt, hogy 1794. végén és 1795 tavasszal sok emberek kaka gyökérrel, főzött sarjuval, és kukorica csutkáiból süttött pogácsával éltek, és a' 45 krajcáros Buzamár 1795-iki tavasszal 20 forinton is elkeltt.

I R O D A L O M.

* Igen megfelelő ajándékkönyvek minden alkalomra:

BÁTRAN ÉS HÍVEN.

Egy gárdatiszt emlékiratai XVI. Lajos svájci ezredéből.

Történeti regény két kötetben

Irta SPILLMANN JOZSEF S. J.

Két éve jelent meg fordításomban ugyane szerzőnek „A woxidoni csodavirág” című két kötetes történeti regény-melynek kelendősége azt bizonyítja, hogy a magyar katolikus olvasókörzség nagyon szívesen fogadta. Azért határozom el, hogy a kedves elbeszélőnek a második, nagy szabású történeti regényét, a szerző kiadó engedelmével, szintén lefordítom. A műről csak keveset kívánok mondani. Tárja: a szerencsétlen XVI. Lajos, francia király, svájci gárdájának a fenségeségig bajnoki magaviselete a nagy francia forradalomban. A gárda, miként a történelem is bizonyítja, majdnem az utolsó emberig odaáldozta életét, hogy meg ne szegje a hűséget, melyet királyának és a kath. egyháznak fogadott. Halálukban a vértanúk dicső öntelődőzése újul meg. Keret gyanánt rendkívül érdekesen rajzolja a szerző magát a francia forradalmat Párisban és vidéken, és a királyi család szomorú sorsát is. Előadásáról csak annyit mondhatok, hogy talán még bájosabb, mint „A woxidoni csodavirág.” — Megjegyzem, hogy a mű ere detje, mely tavaly jelent meg, mindjárt ugyanazon évben két kiadást ért.

A két kötet terjedelme 36 nyomtatott ív. Ara mindkét kötetnek, bérmentes szállítással, fűzve 2 frt 50 kr. (9 sacr.), egy díszes vászonkötésben 3 frt (11 sacr.). Tíz példány után egy tiszteletpéldány. — Intézkedni kívánatra mindjárt felbőlehet.

Nagyon kérem az előfizetni szándékozóknak melőbbi szives jelentkezését. A megrendeléseket, legelőszőrűbben levelezőlapon az alulírt névre kérem.

Temesvár (sem-narium), 1900. január havában.

Kiváló tisztelettel

Patzner István, áldozár,
főgymn. tanár, a „Szt.-István-Társulat”
Tud. és Irod. osztályának tagja.

2) A Woxidoni Csodavirág. Történeti regény Stuart Mária utolsó évéből. Irta Spillmann József, S. J. Fordította: Perényi (Patzner) István. Két kötet, 527 lap. Ara fűzve 3 frt, (10 sacr.) egy díszes vászonkötésben 3 frt 50 kr. (11 sacr.) Pap-növendékeknek fűzve 2 frt 50 kr, kölve 3 frt.

3) Nagyobb és kisebb műfordítások. Kiadja Perényi (Patzner) István. 239 lap. Ara 1 frt 50 kr (5 sacr.) E legutóbbi műből kötött példány nincs.

* Világbiro hősök. Világirodalom alakítása — nem szoros értelemben vévén a szót, — három ember nevéhez fűződik azóta, mióta az emb riség pályájára visszagondolni képes. Nagy Sándor, Julius Caesar és Bonaparte Napoleon ez a három. Az első keleten hódított, birodalmának legnyugatibb pontja Hellas volt, gazdag, fényes, önéreztos pályát futott meg és sirja felett birodalmának pusztá romjai is elenyésztek már, Julius világirodalmának központja nyugatra vándorolt Itáliába, de széleit Afrikában, Angliában rajzolja meg a mai kor történetírója. Ő már több maradandót alkotott: alapját vetette a római jognak. Eletéből mi maradt ránk? Shakespere nagyszerű drámája őzi nevét, e nélkül csak a történetkönyvekben volna hideg emlékezete.

Nagyjában az ő „világirodalmát” keltette új életre Napoleon. A régi germánok utódait hódeltatta meg, s kezének súlyát érezte Itália felszigete is. Szellemi téren is Caesar örökében működött. A római jog felélesztése is Caesar örökében működött. A római jog felélesztése is Caesar örökében működött. A római jog felélesztése is Caesar örökében működött. A római jog felélesztése is Caesar örökében működött.

élet, Párisban, a legutolsó világirodalom nagy fővárosában, ho a Champ Elysée-n sétálók fölött csodálatos aranyszínű por játszik, szállong a levegőben, mintha a tünő „gloire” illúziójának permetege volna.

A két utóbbi világirodalom közt egy harmadik is bámulaiba ejtette az emberiséget: a móróké. Emléke: a romladozó Alhambra megkövült zenéje, köbül faragott álmái, igazán volt mesevilága. Így vonult a világirodalom keletről mindig nyugat felé, majd fel északra, Franciaországba, s azóta át is szállott újra nyugatra a Calais-n, s azóta már onnan is utban van, Óceánon át — Amerikába.

A római világirodalom megalapítójával foglalkozik a világtörténet most megjelent 55. füzete. A tizenkét kötetes nagy munka szerkesztője Marczali Henrik, egyetemi tanár, a rómaiakról szóló kötet szerzője dr. Geréb József. Egy-egy kötet ára díszes félbőrűkötésben 8 frt; tüzetenként is kapható 30 krajczal. Megjelen minden héten egy füzet. Kapható a kiadóknál (Révai Testvérek, Irod. Int. Rt. Budapest, VIII., Üllői-ut 18.) minden hazai könyvkereskedés utján.

Ujdonságok.

Gyulafehérvárt, 1900. január 25.

— A Vörös-kereszt egylet 2 ik (fil-lér)-estélye egész élvezetesnek ígérkezik s kétségtelen, hogy február 6-án „tout Gyulafehérvár” együtt lesz a Hungária nagytermében, hogy a rendkívül érdekes műkedvelői előadásokat élvezhesse. Murai Károly: „Virágakadás” és Andreaszky Jenő: „Katonásan” című szellemes és kitűnő darabjait fogják előadni a következő műkedvelők: Novák Margit k. a., Szentgyörgyi Kamilla k. a., Issekutz Anna k. a., Cserba Leona és Gizi k. a., továbbá Dr. Ligeti Lajos, Ujvárossy főhadnagy, Szentmiklóssy Gyula, Rajda és Scholt hadnagy urak, kik nagyrészt mint műkedvelők először lépnek az ezúttal jótékonytságot jelentő deszkákra, de a próbák után ítélve pompás alakításokat fognak bemutatni. A két szindarab között Jakabffy Bea k. a. fog játszani néhány magyar népdalt czimbalmon zenekarkiséréttel. A részletes színlap az estélyen lesz kapható, ugyanott válthatók a száz filléres (1 kor.) belépő jegyek személyenként. A helyek nincsenek számozva, sem fenntartva, — minden látogatónak érdekében áll tehát a pontos megjelenés esti nyolcz órára. A farsang utolsó vasárnapján február 25-én záródik az estélyek sora egy jótékonytsági filléres bazárral, melyre már most nagyban készülődik a rendezőség.

— Esdő szózat. Benedek Károly alvinczi ev. ref. pap esdő szózatot intéz Magyarország főuraihoz. Egy bank alakítását kéri, amely megmentené végső pusztulásától az erdélyi magyart, a földmivelőt, az iparost. Az idegen kéz birtokhódítása az, ami megszólalásra bírja az alvinczi tiszteletet, aki így felel arra a kérdésre: kinek a kezébe jut a gazdát cserélt birtok?

Részben azok kezébe, akik, ha magyaroknak is vallják magukat; eszük ágában sincs birtokunkkal nemzeti erőlokat is szolgálni. (Legfeljebb ha választókat szálítanak.)

Igen tekintélyes részben aztán a magyar nemzet nyíltan bevallott ellenségeinek, az oláhoknak kezébe. Bankjaik és le sem írható igénytelenségük nekik lehetővé teszik az álta dó birtokszerzést az egyre fokozódó állami, megyei, községi terhek súlya alatt is, míg a magyar közép- és kisbirtokos a lét és nemlét harcát kénytelen vívni szüntelen.

Akik védelmezni is próbálják az erdélyrészi viszonyokat, csak azzal tudnak előhozakodni: megszaporodtak az óvodák, iskolák s ezek nyomán a magyarul beszélők száma! De hát én étes Istenem! vajjon magyarul beszélni annyit jelent-e, mint magyar hazafinak lenni? Mit értek el első sorban az iskolákkal?

A kényszeriskolázás megszorította a kaputos oláhok számát, akik aztán bankjaik segélyével ellepik az ipart s a kereskedés és közigazgatás mezőit is szorgalmasan keresik. Az oláh mint iparos is megőrzi veleszületett igénytelenségét és segítve az oláh bankoktól, karöltve a palotaszerű fegyintézetekben, különböző iparágakban jártassá lett egyénekekkel; a régi mezővárosok és falvak iparos osztályát kiirtják, vagy legalább is koldusbotra juttatják. Mert a rendkívül nehéz gazdasági viszonyok között élő falusi ember keresi mindennek felett ami olesó, ha éppeu tákolt bolmi is, hogy jusson adóra is! Már pedig a fegyintézetekben képzett, vagy igénytelenségéről híressé vált oláh iparossal szemben a tisztességes magyar iparos olcsóság tekintetében hogy vehesse fel a

versenyt? E helyett vagy koldusbotra jut, vagy gyárakat keres fel, vagy kivándorol.

— **Óváczió** Polónyi Gyula gyulafehérvári m. kir. posta és távirda felügyelő tiszteletére szolgálatának holnap pénteken leendő 25-ik évfordulója alkalmából nagyobb szabású óvácziót rendez a postatisztikar. Az óváczióban a gyulafehérvári polgárság is részt vesz, holnap délelőtt 10 órakor tisztelgő küldöttséget meneszt a jubiláló felügyelőhöz. Ma este pedig fáklyás zene mellett vonul a közönség Polónyi lakása elé, hol, mint halljuk, többen üdvözlő szónoklatot fognak tartani. Este 8 órakor társas vacsora lesz az Erzsébet szállodában, melyen közel másfélszázan vesznek részt. A derék és városzerte köztisztvisletben álló felügyelő úrnak mi is szerencsét kívánunk. Ad multos annos!

— **A gyulafehérvári kir. törvényszék-nél** a büntető tanácsok következőleg alakultak: I. Esküdt-bírószági főtanács tagjai, elnök: Nemes Sámuel, helyettese Korbuly Ignác, kir. t. b. Birák: Korbuly Ignác, Dr. Ujvárosi Miklós, — helyettesek: Bartha Győző, Kolumbán Antal. II. Rendes főtárgyalás: elnök: Korbuly Ignác, birák: Bartha Győző, Kolumbán Antal, Felszegi Lajos. III. vádtanács: elnök: Korbuly Ignác, helyettese Kolumbán Antal. Birák: Bartha Győző, Kolumbán Antal, Dr. Aczél Béla. IV. Felebbezési tanács: elnök: Korbuly Ignác k. t. b., helyettese Oelberg Otto ktb. Birák: Korbuly Ignác, Oelberg Otto, Kolumbán Antal, Dr. Aczél Béla. V. Büntető rendes tanács: elnök: Nemes Sámuel, helyettese Gerasim János, Birák Korbuly Ignác, Kolumbán Antal, Dr. Atzél Béla.

— **Kisorsolt esküdtek.** Nemes Sámuel kir. törv. elnökből, Korbuly Ignác és Dr. Atzél Béla kir. törv. birák közül állott tanács által 1900. évi február hó 5-én kezdődő esküdszéki ülés szakra kisorsolt szolgálattevő és helyettes esküdtek: 1. Gödri János, 2. Dávid István, 3. Lázár Albert, 4. Zöld József, 5. Kiss Bálint, 6. Oberth Mihály, 7. Fikker Dénes, 8. Csánki József, 9. Bartha Zsigmond, 10. Szöllősy Károly, 11. Kovács Dániel, 12. Gergely István, 13. Deutsch Adolf, 14. Bassiotta László, 15. Nagy Domokos, 16. Macsellár János, 17. Aroszán Bazil, 18. Zeyk Gábor, 19. Székely György, 20. Nagy Lajos, 21. Imre József, 22. Adorján Elek, 23. Bartók Dénes, 24. Kiss József, 25. Bodrogi János, 26. Dr. Garda Kálmán, 27. Virág János, 28. Ajtai Árpád, 29. Földesi István, 30. Aron Ferencz. Helyettes esküdtek: 1. Muntán János, 2. Erős Imre, 3. Fesztin-ger Dávid, 4. Schuller Lajos, 5. Dr. Csérni Béla, 6. Danes Mózes, 7. Bácsi István, 8. Löw Károly, 9. Lázár Albert, 10. Szekula Jakab.

— **A helyi kir. törvényszéknél** az új büntető perrendtartás alapján a főtárgyalás ez évi febr. hó 5-én kezdődik, főtárgyalásra kerülnek Suvajna Petru elleni gyújtogatás iránti ügy, Majer Zacharia elleni szándékos emberölés iránti, és Nyáncz Ka dio gyújtogatás iránti büntető ügyek.

— **Lelőtte az ellenjelöltjét.** Pojána községben, Gyulafehérvár mellett, borzalmas orvgyilkosság tartja izgalomban a lakosságot. Opolseán Juon jómodu, gazdaember orozva lelőtte Szvetesán Péter földmivest, a ki a bíróválasztáson ellenjelöltje volt. Ők ketten, a falu leggazdagabb emberei, versengtek a bírói méltóságért. A választás a jövő héten lesz, a mely elé a Szvetesán pártja nézett több reménnyel. Opolseán sérült hiúságában elhatározta, hogy ellenjelöltjét elteszi láb alól. Megleste az utcán és orozva lelőtte. A szerencsétlen ember holtan rogyott a földre. Gyilkosát, a ki beismerte véres tettét, letartóztatták.

— **A háboru napiköltségei.** Kiszámították hogy háboru esetén mennyi volna a hármasszövetség és a kettős-szövetség napi kiadása. E számítás szerint Németország 2.550.000 katonájának napi kiadása huszonhatodfél millió frank, Ausztria-Magyarország 1,304.000 katonájának napi kiadása tizenhárom millió frank, Olaszország 1,281.000 katonájának napi kiadása 12,800.000 frank. Egy napi háború tehát a hármasszövetségnek több mint ötven millió frankba kerülne. Franciaország háboru esetén 2.554.000 katonát állít ki, a kinek napi kiadása huszonhatodfél millió frank, Oroszország 2,800.000 katonát szerel fel és elköt naponta huszonnyolc millió frankot. A két szövetséges állam tehát háboru esetén naponként ötvennegyedfél millió frankot költ el.

Nyílttér. *)

Selyem-Bluosok 2 frt

40 krtól feljebb — 4 méter! póstabér és vámmentesen szállítva! Minták postafordultával küldetnek; nemkülönben fekete, fehér és színes „Henneberg-selyem“ 45 krtól 14 frt 65 krig méterenkint. **Henneberg G. selyemgyáros** es. és kir. udvari szállító **Zürichben.**

Sz. 903—1899. végrh.

Arverési hirdetmény.

Alólikt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. tcz. 102. §. értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a gyulafehérvári kir. járásbírószág 1899 Sp. 928/3 számú végzése által m.-igeni Mikleá Nikolae végrehajtató javára m.-igeni Rezman György hagyatéka és özv. Rezman Györgyné ellen 270 frt. tőke, ennek 1899. évi február hó 20-ik napjától számítandó 6% kamatai és egyéb törvényes járulékaik követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bírósággal X-15—899 lefoglalt és 302 frt 50 kr-ra becsült többféle bázibutorok, háztárgyak, hat drb tollalval töltött párna és 1899 évi termései körülbelül 160 veder borból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladtnak.

Mely árverésnek az 1899 V. 834/2 sz. kiküldést rendelő végzés folytán helyszíntén vagyis M. Igenben a község háza előtt leendő eszközzésére **1900-ik év január hó 29-ik napjának** délelőtt 10 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezen-nel oly megjegyzéssel hivatalnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107 §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsárán alól is eladtni fognak.

Felhívotnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alólikt kiküldöttünel vagy írásban beadni vagy pedig szóval bejelenteni, mivel különben joguk nem fog tekintetbe vétetni.

A törvényes határidő ezen hirdetménynek a bíróság tájázán történt kifüggesztését követő naptól számítatik.

Az elárverezendő ingóságok vételára 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Gyula-Fehérvárt 1900-ik év január hó 10. napján. C s i a L á z á r kir. bírósági végrehajtó.

Sz. 1235—1899. végrh.

Arverési hirdetmény.

Alólikt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az abrudbányai kir. járásbírószág 1898 évi 252—8 sz. végzése következtében Dr. Pop Lőrincz ügyvéd által képviselt Aurária takarékpénztár javára Abrudfalvi Borza Alexandru és társ ellen 64 kor. s jár. erejéig 1898 évi július hó 27-én fogatatosított kielégítési végrehajtás útján alapfoglalt és 684 kor. becsült Borza Alexandrunál 6 kalongya széna, Tuhucz Juon l. Petrunál 4 kalongya széna, 2 tehén, 2 borjú, 1 disznó, Tuhucz Nicoláénál 4 kalongya széna, 1 tehén és 1 borjúból álló ingóságok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek az abrudbányai kir. járásbírószág 1898 évi V. 252/8 számú végzése folytán 64 kor. tőke-követelés, ennek 1898 évi február hó 28 napjától járó 6% kamatai, és eddig összesen 7 kor. bírósággal már megállapított költségek erejéig alperesek lakásán Abrudfalván leendő eszközzésére **1900 évi február hó 13. napjának** délelőtt 10 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatalnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsárán alól is elfognak adadni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. tcz. 102. §. értelmében ezek javára is elrendelik.

Kelt Abrudbányán 1900. évi január hó 16. napján. Sz a b ó D é n e s, kir. bir. végrehajtó.

Richter-féle

Horgony-Pain-Expeller

Liniment. Capsici comp.

Ezen hírneves házszer ellentállt az idő megpróbáltatásának, mert már több mint 30 év óta megbízható, fájdalomcsillapító be-dörzsölésként alkalmaztatik községyneél, csúznál, tagszaggatásnál és megfűléseknél és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyakrabban rendeltetik. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakorta Horgony-Liniment elnevezés alatt, nem titkos szer, hanem igazi népszerű házszer, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegenkénti árban majdnem minden gyógyszerárban készletben van; főraktár: Török József gyógyszerésznél Budapesten. Bevásárlás alkalmával igen óvatosak legyünk, mert több kisebb-bőrtékű utánzat van forgalomban. Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony“ védjegy és Richter cégjegyzés nélkül mint nem valódi utasítsa vissza. RICHTER F. AD. és társa, RUDOLSTADT es. és kir. udvari szállítók.

Sz. 6788—1899 tkvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A gyulafehérvári kir. törvényszék mint telekkvi hatóság közhírré teszi, hogy a kir. kincstár végrehajtónak Fekete Nicolae s társai végrehajtást szenvedő ellen 79 frt. 10 kr. tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a Csügedi 134 sziklyben A + 1. — 7 rendszám alatti ingatlanokra összesen 486 frt becsárban az árverést elrendelte és hogy a fenn tmegjelölt

ingatlanok az **1900 évi február hó 19-ik napján** d. e. 9 órakor Csüged községkúrájánál megtartandó nyilvános árverésen a kiküldési áron alól is elfog adadni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881. 60 tcz. 40 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. november 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy annak az 1881. 60 tcz. 170 §-a értelmében a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. törvényszék mint telekkvi hatóságtól. Kelt Gyulafehérvárt 1899 évi november hó 28-án A kivonat hitelességét igazolja.

Simó Béla, tkvi kiadó.

Hangok a közönség köréből.

Hálalrat Amerikából.

Az eredeti levélnek másolata magyarra fordítva. **Wilhelm Ferencz** neunkirehényi gyógyszerész urnak Alsó-Ausztriában.

Kelt New-York, 1898. május 18.

Tisztelt Uram!

1895 nov. 12-én, én rheumatismusommal kénytelenítette voltam ágyba feküdni. Nyolcz hosszú hónapig nyomtam az ágyat, s nem tudtam meg sem mozdulni. Testemnek súlya 170 fontról, 130 fontra süllyedt le, egyik jele ama kínos és keserves fájdalmaknak, a melyeket keresztül szenvedtem. A legkülönbébb kurákon kesztül mentem, a mit csak meg lehetett próbálni, átmentem a leg-erősebb elektromos áramokon, egyiptomi fürdőkön stb. stb. s az orvosok k mindennemű, s lehetséges kísérlet tevései után mitem javultam, ugyanyira, hogy utolsó orvosom azt mondta, hogy nem fogadhatom el a pénzt, mert ez teljesen céltalan, mivel a bajon már segíteni nem lehet.

Es a végzet úgy hozta magával, hogy egy barátom a **Wilhelm Ferencz-féle rheuma elleni és vértisztító theára** vontja figyelmemet. Elbeszéltem neki hasztalan kísérletezéseimet az orvosságokkal, s úgy látszik, hogy a sors keze irányította tollamat, hogy írjak önhöz mikor megreméltem, hogy van egy segítő, ki gyógygítana. Nem tudom szavakkal kimondani ama borzasztó és iszonyatos fájdalmakat, melyeket a három utolsó évben szenvedtem. Azonban most már vége mindeennek s ebben a perczen úgy éreztem magam, mint egy újszülött gyermek. S igazán a világ nem tudja eléggé méltányolni és megbecsülni azt a kincset, a mit e **rheuma elleni és vértisztító thea** magába rejt.

Epen ezért legyen szíves uram s küldjön egy tucat dobozt, az ön Wilhelm-féle rheuma elleni és a rendetlen vérkeringést megakadályozó vértisztító theájából. Maradok önnek a legjobb egészséget kívánó, legalázatosabb szolgálja

Josef M. Gordon st. orchard New-York.

Ejszak-Amerika egyesült államok.

Páratlan a THYMOL fog-crème!

THYMOL
a legkelleme
sebb fogtisztító
szer,
űdit, frissit

THYMOL
ártalmatlan,
antiseptikus,
eltávolítja a
fogfájást.

THYMOL
törvényesen
védett Hazai
gyártmány.

THYMOL
fehériti, szé-
píti és konser-
válja a fog-
fájást.

THYMOL
uton igen
célsszerű. Nél-
külözhetet-
len.

THYMOL
felülmulmin-
den más fog-
tisztítósert.

1 tubus 60 fillér. Kapható mindenütt.

6 drb diszes tubus dobozban 3 korona, bérmentve.

Egyedüli készítő és főszétküldési raktár:

* **SCHWARTZ** illatszergyára *

hygien. kosmet. laboratorium.

Budapest, Damjanich-utca 28.

Gyári raktár és fióküzlet: Temesvárott

(Sáinházépület.)

Igen czélszerű utazásoknál.
Nélkülözhetetlen rövid használat után.
Orvosilag megvizsgálva.
Bizonyítvány, Bécsben, 1887. júl. 3.

Kalodont.

Legjobbnek elismert

FOGTISZTÍTÓ-SZER.

Egyszeri kiöblítése a száznak fog- vagy szájvízzel
nem elegendő a száj és fogak tisztántartására.
Azért szükséges a **fogtisztító-szer** gyakori
használata.

Mindenütt kapható.

Szám 505-1900.
kig.

Hirdetmény.

Gyulafehérvár szab. kir. város képviselőtestületének határozata folytán építendő árvaház a már jóváhagyott költségvetés szerint 20834 frt előirányzattal vállalat útján eszközözlendő.

Felhivatnak mindazok, a kik az építkezést elvállalni óhajtják, hogy zárt ajánlataikat f. év január hó 30-ig a városi tanácshoz nyújtsák be.

Az épületre jóváhagyott tervek, költségvetés, valamint a feltételek a polgármesteri hivatalban megtekinthetők.

Gyulafehérvár szab. kir. város tanácsától 1900. január hó 18. án.

Novák,
polgármester.

PÜSPÖKI LYCEUMI KÖNYVNYOMDA KÖNYVKÖTESZETI OSZTÁLYA

GYULAFEHÉRVÁRT.

Tisztelt Czim!

Régóta hangoztatott általános óhajnak tettünk eleget, midőn könyvnyomtató műintézetünket egy minden részleteiben új és számos géppel felszerelt

könyvkötészeti osztálylyal

bővítettük ki.

Midőn ezen nagy áldozatokkal berendezett ágát vállalatunknak becses figyelmébe ajánljuk, egyben bátorkodunk tisztelettel értesíteni, hogy könyvkötészeti osztályunk a saját kiadványainak elkészítésén kívül elfogad a közönség köréből jövő és minden a könyvkötés szakmájába vágó munkákat is, nevezetesen *protokollumok, mappák, index és fasciculus táblák, könyvtári és iskolai könyvek kötését, albumok, dísmunkák és házi pipere tárgyak* elkészítését stb. stb.

Könyvkötő műhelyünket tapasztalt szakember kezeli, kinek kiváló gyakorlottsága teljes biztosítékot nyújt arra nézve, hogy a n. érd. közönség legfokozottabb igényei is kielégítve lesznek.

Főelvünk különben az, hogy t. munkaadóink megelégedését úgy a munkák csinos kiállításával, mint a lehető leggyorsabb kiszolgálással és olcsó árainkkal kiérdemeljük.

Könyvnyomtató műintézetünk iránt sok éven át tanúsított nagy becsü támogatását vállalatunk ezen osztálya számára is kérve, vagyunk

teljes tisztelettel

Püspöki Lyceumi Könyvnyomda

Gyulafehérvárt.

Nagy Képes Világtörténet

Képes diszmű a művelt közönség számára.

ÁLDÁSSY ANTAL, BOROVSKY SAMU, FOGARASSY ALBERT, GERÉB JÓZSEF,
GOLDZIERH IGNÁ CZ, GYOMLAY GYULA, MIKA SÁNDOR

közreműködésével szerkeszti

MARCZALI HENRIK

Mintegy 2500 szövegképpel, 500 műmelléklettel, 60 színes műlappal
50 történelmi térképpel, 8500 szövegoldallal.

A Nagy Képes Világtörténet célja.

Jelen munkával az első nagy világtörténelmi mű jelenik meg magyar nyelven. Tervében, céljában, eszközeiben, alakjában és terjedelmében egyaránt nagy és jelentős ez a vállalkozás. A magyar tudomány nyújtja a magyar közönségnek az élet könnvét, a világtörténelmet. Nemzeti művelődésünkre nézve fontos mozzanat ez. Egy régi hiány pótlása, egy régi szükség kielégítése, egy régi kötelesség teljesítése.

A Nagy Képes Világtörténet illusztrációi.

A Nagy Képes Világtörténet összes illusztrációi kizárólag egykoru vagy korhű ábrázolások lesznek. Képes mellékletei, történelmi térképei, a szöveg közé nyomott rajzokkal és írásműveléssel a Világtörténet egy olyan kicsinyített historial muzeumot nyújtanak az előfizetőnek, a minőt a maga valójában lehetetlen beszerezni. Ezek a nagy európai muzeumokból, családi és nyilvános könyvtárakból és levéltárakból, építészeti műemekekről egybegyűjtött s a legnagyobb műszaki tökéletességgel reprodukált illusztrációk rendkívül emelik a mű becsét, az egésznek művészi értéket adnak.

Ez a tizenkét kötet a legfényesebb magyar könyvek közé tartozik. Ez a tizenkét hatalmas könyv arra való, hogy nemzetünk minden műveltjének tanítója, barátja, tanácsadója, minden uri háznak ékessége legyen. A mű kiadására egyesült két könyvkiadó intézet bizalommal ajánlja, tehát nagy, magyar vállalatát a nagy magyar közönségnek.

Franklin Társulat

magyar irodalmi intézet és könyvnyomda.

Révai Testvérek

irodalmi intézet részvénytársaság.

Megjelenik tizenkét kötetben

tamentes, tehát soha meg nem sárguló papíron.

Egy-egy kötet ára

rendkívül diszes félbőr-kötésben, bőrháttal és vászontáblával

8 frt.

Minden négy hóban egy-egy kötet jelenik meg.

Megjelenik füzetes kiadásban is

240 füzetben.

Több füzet semmikép sem lesz.

Hetenkint egy füzet fog közrebocsáttatni.

Egy-egy füzet ára

30 kr.

A füzetes kiadáshoz diszes bekötési táblák szállítanak.

A Nagy Képes Világtörténet megszerezhető:

a) Füzetes kiadásban hetenkint 30 kros füzetekben minden rendes hazai könyvtárunknál.

b) Képes kiadásban 12 kötetben, 8 frtjával

a) hetenkint utánvétellel bérmentve,
b) havi 1 frt 50 kros részletfizetésre.

*

A rendelések a helyi könyvkereskedéshez vagy aláírt kiadókhöz intézendők.

*

Tájékoztató képes prospektust

vagy

mutatványfüzetet

ingyen és bérmentve

küld a mű kiadóhivatala

Budapest, Üllői-ut 18. szám.

Előfizető gyűjtők sziveskedjenek a kiadóhivatalhoz fordulni.